

**Odlišné stanovisko členky odvolacieho disciplinárneho senátu
JUDr. Anny Elexovej**

Podľa § 129 ods. 7 veta štvrtá zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o sudcoch“) pripájam svoje odlišné stanovisko k bodu 1 rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho súdu, ktorým uznal sudkyňu Krajského súdu v Bratislave JUDr. [REDAKOVANÉ] za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Podľa tohto bodu 1 (označeného v návrhu na disciplinárne konanie ako bod 7C) sa uvedeného disciplinárneho previnenia dopustila sudkyňa tým, že v konkurznej veci úpadcu [REDAKOVANÉ] vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 4 K 22/03 nepostupovala v súlade s § 8 ods. 5 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej iba „ZKV“), ak napriek návrhom zo dňa 1. 12. 2003 a 30. 1. 2004 o predpojatosti ustanoveného osobitného správcu JUDr. [REDAKOVANÉ] vo veci robila iné úkony, nezbavila tohto funkcie osobitného správcu a o návrhu vôbec nerozhodla. Podľa disciplinárneho súdu vzbudila tým dôvodnú pochybnosť o jej svedomitosti, nestrannosti pri rozhodovaní a nezaujatosti voči účastníkom konania podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch.

Disciplinárny súd zaujal pri svojom rozhodovaní stanovisko, podľa ktorého ustanovovanie správcu do funkcie správcu konkurznej podstaty je rozhodovacou činnosťou sudcu. Takouto činnosťou je potom aj rozhodovanie o zbavení funkcie správcu. Rozhodovacia činnosť súdu vyžaduje zistenie podkladu pre rozhodnutie, čo znamená predovšetkým preverenie podstatných skutočností a ich vplyv na skutkový stav a rozhodnutie.

Ďalej podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu disciplinárne stíhanie má byť iba za také previnenia, ktoré naplnili pojmové znaky uvedené v zákone a nie za procesné alebo hmotné pochybenia sudcu, ktoré je oprávnený skúmať súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku. Z povahy disciplinárneho previnenia pritom vyplýva, že ide o protispoločenský delikt nižšej závažnosti než je trestný čin.

Podľa môjho názoru disciplinárny súd pri rozhodovaní o uvedenom skutku sudkyne sa dôsledne nedržal uvedených zásad.

Podstatným pre rozhodnutie je, aká je príslušná právna úprava, ktorou je sudca viazaný. Ak v zmysle ustanovenia § 8 ods. 5 ZKV z dôležitých dôvodov môže súd na návrh úpadcu alebo správcu alebo aj bez návrhu zbaviť správcu funkcie, znamená to, že súd k takémuto kroku nepristúpi v každom prípade, resp. na základe každého

návrhu, ale iba v prípade, ktorý zodpovedá tomuto ustanoveniu. Ak sudca vychádza z uvedeného ustanovenia, potom je jeho úlohou rozhodnúť, kedy ide o dôležité dôvody a či tieto dôležité dôvody sú relevantné pre zbavenie funkcie správcu. Ide teda o rozhodovaciu činnosť, pri ktorej sa predpokladá vykonanie potrebných úkonov, bez stanovenia lehoty na jej vybavenie.

Preto či sudkyňa tým, že nerozhodla o vznesenej pochybnosti voči osobe osobitného správcu do 8. 3. 2004, kedy s ním bola v kontakte, a tak nepostupovala v súlade s § 8 ods. 5 ZKV, čím porušila svoju povinnosť sudcu stanovenú v § 30 ods. 2 písm. e/ Zákona o sudcoch a naplnila skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, treba vyhodnotiť predovšetkým s uvedenou právnou úpravou. V nadväznosti potom posúdiť, či vykonanie iných úkonov pred zisťovaním skutočností podstatných pre rozhodnutie o námietkach bolo tak závažného charakteru, že oprávňuje dôvodné spochybňovanie nestrannosti sudkyne. Nespochybňuje sa tým, že sudca musí venovať náležitú pozornosť všetkým podaniam, ako aj, že okolnosť nepredpojatosti je podstatnou náležitosťou výkonu činnosti správcu, preto je povinnosťou súdu dbať na jej dodržiavanie.

Avšak ani z právnej úpravy nevyplýva, že už samotné vznesenie námietok je okolnosťou vylučujúcou správcu z funkcie, naopak spôsobom „môže“ sa ukladať ich prešetriť, a oprávňuje, aby sudca v konaní postupoval podľa svojho uváženia. Preto názor navrhovateľa o nutnosti rozhodnúť len na základe podania námietok možno považovať za nepripustný zásah do nezávislého a nestranného rozhodovania súdu.

Pri posudzovaní postupu sudkyne podľa môjho názoru treba vziať do úvahy aj okolnosti, na ktoré sa v odvolaní odvolávala – dovolenka, ospravedlnená neprítomnosť v práci a hlavne odstúpenie spisu na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré sú z pohľadu možnosti vykonať všetky potrebné úkony a v primeranom čase podstatnými.

Z uvedeného aj v súlade s hodnotením celkovej práce sudkyne podľa môjho názoru nevyplývalo jednoznačne, že zaradenie tejto otázky na vyriešenie nie ako prioritnej samo osebe znamená dôvodné spochybnenie nestrannosti sudcu.

Za daného skutkového stavu preto podľa môjho názoru nešlo o disciplinárne previnenie ani podľa § 116 ods. 1 písm. b/ Zákona o sudcoch, preto bolo potrebné sudkyňu spod uvedeného previnenia oslobodiť.

V Bratislave dňa 28. novembra 2005

JUDr. Anna Elexová, v. r.
členka odvolacieho disciplinárneho senátu